

Sygn. akt III Kp 490/13

POSTANOWIENIE

20 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – SSO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Tomasz Koziół

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 12 czerwca 2013 roku, sygn. akt V Ds. 1/13 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **P. P.**

na zasadzie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258 §1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do **26 września 2013 roku** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 1 października 2012 roku, sygn. akt II Kp 580/12 wobec **P. P.**, syna K. i B. z domu C., urodzonego (...) w P., podejrzanego o to, że:

I. w dniu 20 września 2012 roku w K., na terenie posesji nr (...), działając wspólnie i porozumieniu z P. D. i R. K. (1), używając przemocy w postaci psiknięcia gazem, a następnie przewracając na podłogę i narzucając koc na głowę I. P. oraz krępując ręce i nogi przewodami elektrycznymi doprowadzili ją do stanu bezbronności, po czym grożąc jej pozbawieniem życia zmusili do podania szyfru otwierającego znajdujący się w budynku sejf, z jego wnętrza dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie co najmniej 24000 zł, 100 euro, trzech złotych monet wartości 10000 zł, 27 srebrnych monet wartości 2700 zł i dwóch złotych bransoletek łącznej wartości 30000 zł, ponadto zabrali pokrzywdzonej złotą biżuterię w postaci łańcuszka z zawieszką, pary kolczyków, obrączki z diamentami, pierścionka i bransoletki o łącznej wartości 20100 zł, nadto wychodząc zabrali ze stołu pieniądze w kwocie 920 zł oraz po uprzednim zaborze kluczyka z barku przywłaszczyli samochód marki P. (...) o nr rej (...) wartości (...), w którym znajdował się portfel z dokumentami I. P. w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, kart bankomatowych oraz dowód rejestracyjny w/w pojazdu tj. mienie o łącznej wartości 190140 zł na szkodę I. i A. P., przy czym R. K. (2) i P. D. czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

II. w dniu 19 września 2012 roku w R. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. i R. K. (2), używając przemocy w postaci psiknięcia gazem w twarz L. K., a następnie uderzając M. U. po całym ciele pałką teleskopową oraz używając maczety i atrapy pistoletu doprowadzili w/w pokrzywdzonych do stanu bezbronności, a następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie co najmniej 8000 zł należących do M. U., po czym zbiegli z miejsca zdarzenia, przy czym R. K. (2) i P. D. czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie postanowieniem z dnia 1 października 2012 roku Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim zastosował wobec podejrzanego P. P. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania w uzasadnieniu wskazując, że za zastosowaniem izolacyjnego środka zapobiegawczego przemawia fakt istnienia

dużego prawdopodobieństwa, że podejrzany dopuścił się zarzucanych mu czynów, jak również realna zarówno obawa ukrywania się podejrzanego jak i utrudniania przez niego prowadzonego postępowania. Nie dopatrzone się przy tym istnienia przesłanek określonych w art. 259 k.p.k., które uzasadniałyby odstąpienie od stosowania tego środka.

Z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego.

Sąd Okręgowy uznał, że fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw jest w znacznym stopniu uprawdopodobniony zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności za jego sprawstwem przemawiają wyniki dotychczas przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności: wyniki przeszukań, oględzin, zabezpieczone dowody rzeczowe, zeznania świadków, wyjaśnienia współpodejrzanych, jak również częściowo wyjaśnienia samego podejrzanego.

W ocenie Sądu ww. materiał dowodowy, zgodnie z brzmieniem art. 249 § 1 k.p.k. uzasadnia potrzebę stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego.

Za stosowaniem wobec P. P. najsurowszego ze środków zapobiegawczych przewidzianych przez k.p.k. przemawia fakt, iż realna jest obawa ucieczki bądź ukrycia się podejrzanego, w szczególności wzięwszy pod uwagę charakter i okoliczności popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. W przypadku odstąpienia na obecnym etapie postępowania od stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego zachodzi również, w ocenie sądu, wysokie prawdopodobieństwo podjęcia przez podejrzanego działań zmierzających do utrudniania toczącego się postępowania, chociażby poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań.

W terminie zakreślonym obecnie okresem tymczasowego aresztowania nie udało się zakończyć postępowania przygotowawczego. W dalszym toku postępowania niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych, w tym należy uzyskać opinię biegłych z zakresu serologii, badania broni i balistyki, informatyki oraz z zakresu fizykochemii. Ponadto konieczne przesłuchanie pozostałych świadków a zwłaszcza S. S. w celu sprawdzenia linii obrony P. P., a także przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy P. P. w R. K. (2) i P. D.. W zależności od wyników wskazanych czynności niezbędne będzie przeprowadzenie kolejnych czynności śledztwa bądź przeprowadzenie czynności zaznajomienia się podejrzanych i ich obrońców z materiałami postępowania przygotowawczego.

Nadto należy zauważyć, że podejrzanemu zarzuca się popełnienie przestępstw zagrożonych wysoką karą pozbawienia wolności. Okoliczność ta, przy uprawdopodobnieniu w znacznym stopniu, że przestępstwa w rzeczywistości miały miejsce, stwarza realnym możliwość wymierzenia podejrzanemu surowej kary i stanowi samoistną przesłankę do stosowania tymczasowego aresztowania, określoną w art. 258 § 2 k.p.k.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych konkretnych okoliczności przemawiających za odstąpieniem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, jednak odstąpienie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygody (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów - orzekł jak na wstępie.